

Ebenezer Erskine

Het kenteken van een getrouwe dienaar van Christus

Kolossenzen 1 vs 7 - Epafra, dewelke een getrouw dienaar van Christus is voor u.

Het is zeer in het belang van de godsdienst, dat de mensen hun herders liefhebben en hoogachten, en eervolle gevoelens van hen koesteren; want als het zover komt, dat een leraar door zijn kudde veracht wordt, is hij voor haar niet meer bruikbaar, en zijn leer, al is die nog zo overeenkomstig de gezonde woorden, zal hen niet meer stichten. Het doel van de apostel, in de woorden van onze tekst, is dan ook de achting van de Kolossensen voor Epafra, hun gewone leraar aan te kweken, door hem de rechte lof en het gunstig kenteken te geven, dat hij verdiende: Gelijk gij ook geleerd hebt van Epafra, onze geliefden mededienstknecht, die een getrouw dienaar van Christus is voor u.

Wij zullen dat gedeelte van het kenteken van Epafra overslaan, dat zijn betrekking tot de apostel, als een geliefde mededienstknecht, betreft. In het deel van de tekst, dat wij hebben voorgelezen, namelijk: Die een getrouw dienaar van Christus is voor u, hebt u een drievoudige aanprijzing van hem. 1. Uit zijn ambt of roeping: een dienaar van Christus. 2. Uit zijn getrouwheid in de uitoefening van dat ambt: een getrouw dienaar van Christus. 3. Uit het doel en einde van zijn bediening onder de Kolossensen: *het is voor u, dat is, voor uw welzijn, voor uw zaligheid*. Het oogmerk van deze aanprijzing in haar geheel is, dat de Kolossensen Epafra zouden eren en hoogachten omwille van zijn werk, zodat wij het doel van de woorden kunnen samenvatten in de volgende

Leer. *"Dat getrouwe dienaars van Christus, die de stichting en de zaligheid ten doel hebben van het volk waaronder zij arbeiden in het werk van de bediening, door hen behoren geëerd en geacht te worden": (1 Thess. 5:12, 13) "En wij bidden u broeders, erkent degenen die onder u arbeiden en uw voorstanders zijn in de Heere en u vermanen; en acht hen zeer veel in liefde om huns werk wil."*

In de verhandeling van dit onderwerp zullen wij trachten

- I. Te onderzoeken wat de Schrift zegt van het kenteken en de plicht van een getrouwe dienaar van Christus.
- II. De redenen geven waarom zulke leraars door het volk daar zij onder arbeiden behoren geëerd en geacht te worden.
- III. Enige gevolgtrekkingen afleiden tot toepassing.

I. Ons eerste punt is dat wij zullen onderzoeken wat de Schrift zegt van het kenteken en de plicht van een getrouwe dienaar van Christus.

1. Hij is iemand, die "spreekt hetgeen de gezonde leer betaamt." zoals de apostel Titus vermaant (Tit. 2:1). Die leer is gezond, die een schalm is van die keten van de waarheid, die in de Heilige Schrift geopenbaard is, want er is zo'n nauwe aaneenschakeling van de waarheden Gods, en zo'n schone overeenstemming tussen die alle, dat de dwaling in geen geval met haar kan verbonden worden, evenmin als leem met goud tot één kan worden gemaakt. Wij spreken dan hetgeen de gezonde leer betaamt, wanneer wij al de goddelijke volmaaktheden in overeenstemming brengen in de beraming van onze verlossing, wanneer wij Christus in alle dingen de voorrang geven, en wanneer wij de hovaardij van zondige mensen in het stof leggen. Zullen wij dus spreken hetgeen de gezonde leer betaamt, dan is het noodzakelijk, dat wij goed bekend zijn met de Heilige Schrift, met beproefde stelsels van de godgeleerdheid, en in het bijzonder met onze Formulieren van Enigheid, onze uitnemende Geloofsbelijdenis en Catechismus, die wij wel voorbeelden van de gezonde woorden mogen noemen.

2. Een getrouw dienaar van Christus is iemand, die gezet is tot de verdediging van het Evangelie van Christus evenals Paulus. Hij zegt: (Filip. 1:17) "Ik ben tot verantwoording van het Evangelie gezet", Niets wordt in de Schrift met meer warmte aangedrongen dan de verdediging van de evangeliwaarheden; (Spr. 23:23) "Koopt de waarheid, en verkoopt ze niet;" (Filip. 1:27) "Staat in één geest, met één gemoed gezamenlijk strijdende door het geloof van het Evangelie"; (Hebr. 10:23) "Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vasthouden;" (Judas : 3) "Ik heb noodzaak gehad aan u te schrijven, en u te vermanen, dat u strijdt voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is." Tot verdediging van het Evangelie is het nodig, dat wij "in de tegenwoordige waarheid versterkt zijn" (2 Petrus 1:12); dat is, in de waarheden, die tegenwoordig worden tegengesproken, of die tegenwoordig betwist worden.

- Het is inderdaad zeer beklaglijk, dat in onze tijd nauwelijks een bijzonder leerstuk van de Christelijke godsdienst is, dat door mensen van verdorven verstand, die van de waarheid vervreemd zijn, niet weersproken en in twijfel getrokken wordt, zoals: het goddelijk gezag van de Schrift; de toerekening van Adams eerste zonde aan zijn nageslacht; de algemene verdorvenheid van onze natuur; de onweerstaanbare kracht en werkdadigheid van de genade van God; de onderscheiden persoonlijkheid en hoogste Godheid van de Zoon en de Heilige Geest; de wezenlijkheid van de vleeswording van Christus, of de aanneming door Zijn goddelijke Persoon van een heilige menselijke natuur; de volstreekte volmaaktheid en oneindige waardij van Zijn voldoening in onze plaats; de noodzakelijkheid van de toerekening van Zijn borggerechtigheid tot onze rechtvaardigmaking; de vrije verkiezing van sommigen tot het eeuwige leven; de volharding van de heiligen; de eeuwigheid van de helse pijnigingen; en vele andere gewichtige punten, die gemeld zouden kunnen worden.
- Er zijn weer anderen, die belijden, dat zij al de gemelde waarheden erkennen, en toch de wet en het Evangelie zo vermengen, dat zij het verbond der genade weinig beter maken dan een nieuwe uitgave van het verbond der werken; de heiligmaking van de zondaar met zijn rechtvaardigmaking verwarren; de noodzakelijkheid stellen van voorafgaande goede hoedanigheden om tot Christus te komen; en iets, dat in hem gewerkt, of door hem gedaan is, in meerdere of mindere mate als grond van vertrouwen stellen, dat zij door God zullen worden aangenomen.
- En ten opzichte van de regering van het huis van Christus, dan schijnt, helaas! de grote hoop in deze tegenwoordige tijd daarin overeen te stemmen, dat het een zaak van volkomen onverschilligheid is, hoe iemand daarover denkt of hij het daarin met de Episcopalen, met de Independenten of met de Presbyterianen eens is; hoewel 't het verklaarde beginsel van deze kerk, op het Woord van God gegrond, plechtig bezworen, en met het bloed van velen van de getuigen des Heeren verzegeld, is: dat de geestelijke macht en het gezag, aan Christus het enige Hoofd ontleend, tot stichting en opbouw van Zijn gemeente, niet gesteld is in de hand van de burgerlijke overheid, noch in de gemeenschap van de gelovigen, zoals zij

hen noemen, maar in de handen van de ambtsdragers van de kerk, leraars en ouderlingen, die met gelijk gezag bekleed zijn, en gerechtshoven, die aan elkaar ondergeschikt zijn. Nu, wij zeggen, dat een getrouw dienaar van Christus voor de verdediging van het Evangelie gezet is, namelijk, beide tot verdediging van de waarheid van het Evangelie en van de bestuursomtuining. die het heerlijk Hoofd om haar gezet heeft.

3. Een getrouw dienaar van Christus is iemand, die niet aflat zijn hoorders de gehele raad Gods te verkondigen, zoals Paulus van zichzelf getuigt aan de ouderlingen van Efeze: (Hand. 20:27) "Want ik heb niet achtergehouden, dat ik u niet zou verkondigd hebben al de raad Gods." Hij zegt niet, dat hij hun niet werkelijk de raad Gods verkondigde, maar alleen, dat hij niet schuwde die geheel te verkondigen. Daar wij toch slechts ten dele kennen en ten dele profeteren, kan men niet veronderstellen, dat al de waarheden Gods, die in de grondeloze diepte van de goddelijke openbaring begrepen zien, door iemand, of zelfs door allen, die ooit het Evangelie gepredikt hebben, kon worden voortgebracht; want indien de wereld zelf de boeken niet zou kunnen bevatten, die over Christus geschreven konden worden, zoals de apostel Johannes verklaart, dan konden allen, die ooit in de wereld waren, de Zoon van God alleen uitgezonderd, nooit alles uitputten wat gezegd zou kunnen worden over hetgeen de rol van Gods boek bevat, zoals enigermate kan blijken uit het ontelbaar aantal verklaringen, verhandelingen en preken, die in deze vervlogen jaren geschreven en uitgesproken zijn over het Nieuwe Testament, benevens al de verhandelingen over de Oudtestamentische profeten; en toch is de helft nog niet gezegd van hetgeen gezegd kon worden. Niets achter te houden van allen de raad Gods te verkondigen is, geen waarheid, die wij kennen, van onze hoorders achter te houden; het is, tot het uiterste van onze bekwaamheid en kennis voort te brengen, wat naar onze mening, als voor Gods aangezicht, op de rechte tijd, tot hun geestelijk voordeel kan strekken, of, om de onwetenden te onderrichten, de zekeren wakker te schudden, en de zwakken te versterken, en terecht te brengen, die afgeweken zijn; of, om de treurigen Sions te troosten, en hen, die onder enigerlei geestelijke benauwdheid zijn nedergebogen, op te richten; en zo te trachten het Woord Gods recht te snijden, en elk op de rechte tijd zijn deel spijs te geven, zodat enerzijds niemand in zijn zonde wordt toegegeven of geleid, of anderzijds gelegenheid krijgt voor twijfelmoedige vrezes.

4. Een getrouwe dienaar van Christus is iemand, die aanhoudt in het lezen, en in het overdenken van de stof waarover hij zal preken, volgens de raad van de apostel aan Timotheüs: (1 Tim. 4:13, 15) "Houd aan in het lezen: bedenk deze dingen;" dat is, bestudeer ze van te voren. De apostel had hem in een andere plaats geraden de gave, die in hem was, op te wekken, hetgeen zonder lezen en overdenken niet kon geschieden. Indien nu een Evangelist van buitengewone gaven vermaand werd ijverig te studeren, dan moet het des te meer onze plicht zijn, nu de buitengewone gaven van de Geest zijn opgehouden, rijp te overdenken in welke orde en op welke wijze wij zullen behandelen wat wij in het openbaar zullen preken, en onze mensen niet te voeden met hetgeen ons niets heeft gekost.

5. Een getrouw dienaar van Christus is iemand, die aangename woorden zoekt uit te vinden. Salomo maakte daar werk van: (Pred. 12:10) "De Prediker zocht aangename woorden uit te vinden." Wij moeten trachten de waarheden Gods op zo'n duidelijke en eenvoudige wijze voor te stellen, dat de zwakken en onwetenden ze kunnen verstaan, enerzijds alle verwarde en opgeblazen, en anderzijds alle niets zeggende en lompe uitdrukkingen vermijdende. *De stijl van de Schrift is verreweg de beste, en tegelijkertijd de sierlijkste voor de kansel*; hoe vollediger wij een leerstuk verstaan, hoe bekwaamer wij zullen zijn het duidelijk aan anderen te prediken.

6. Een getrouw dienaar van Christus is iemand, die acht geeft op zichzelf, zowel als op zijn leer, opdat hij niet, wanneer hij Christus aan anderen predikt, zelf verworpen wordt. Het wordt als een van de kentekenen en hoedanigheden van een leraar aangegeven, dat hij heilig is: (Tit. 1:8) "matig, rechtvaardig, heilig, kuis." Want een leraar kan beide gaven en geleerdheid hebben, alsmede zekere mate van voorspoed, en toch genade missen, zoals duidelijk genoeg blijkt in hen, (Filip. 1:15) die Christus predikten door nijd en twist. Nochtans is genade een zeer gewichtig gedeelte van het kenmerk van een leraar; want zonder genade kunnen wij in onze eigen zielen geen bevinding hebben van de waarheden, die wij anderen prediken, noch kunnen wij oprecht medelijden hebben met hen, die in enigerlei geestelijke benauwdheid verkeren. Zonder genade kunnen wij nooit in staat zijn met de apostel te zeggen: (2 Kor. 1:3, 4) "Geloofd zij de God en Vader van onze Heeren Jezus Christus, de Vader der barmhertigheden, en de God aller vertroosting, Die ons vertroost in al onze verdrukkingen, omdat wij zouden kunnen vertroosten degenen, die in allerlei verdrukking zijn, door de vertroosting met welke wij zelf van God vertroost worden." Nog eens: gelijk een leraar acht op zichzelf meet geven door de staat van zijn eigen ziel te onderzoeken, zo moet hij ook acht geven op zijn uitwendige wandel, om "een voorbeeld te zijn van de gelovigen, in het woord, in wandel, in liefde, in de geest, in geloof, in reinheid, " gelijk de apostel Timotheüs vermaant: (1 Tim. 4:12). Voorbeelden doen soms goed, waar geboden van weinig kracht zijn. Het zou goed voor ons leraars zijn, als wij enigermate met de apostel konden zeggen: (Filip. 4:9) "Hetgeen gij ook geleerd, en ontvangen, en gehoord, en in mij gezien hebt, doet dat." Gelijk wij anderen smeken, dat zij de genade van God niet tevergeefs mogen ontvangen, zo moeten wij er bijzonder zorg voor dragen, dat wij geen aanstoot geven in enig ding, opdat de bediening niet gelasterd worde, maar trachten zelf te beoefenen wat wij anderen prediken, opdat men van onze bediening ten volle verzekerd zij.

7. Gelijk een getrouw dienaar van Christus acht zal geven op zichzelf, zo ook op de gehele kudde, waarover de Heilige Geest hem als opziener gesteld heeft. Want hoewel elke leraar in betrekking staat tot de Kerk in 't algemeen, toch heeft hij een meer bijzonder belang bij die kudde onder welke hij geroepen is in het werk van de bediening te arbeiden. Hij moet bij hen aanhouden, tijdig en ontijdig, geen moeite nog arbeid sparende in de vervulling van zijn plicht als leraar, zeer graag de kosten doende en ten koste gegeven wordende, wakende voor hun zielen, als die rekenschap geven zal. Een getrouwe dienaar van Christus toch beijvert zich dagelijks aan de Heere Jezus verslag te doen van de staat van zijn kudde; als zij bloeien en toenemen, dan doet hij het met verheuging, en hij looft Hem voor de uitlatingen van Zijn genade aan hen; als zij kwijnen of afnemen, of zich hebben misdragen, dan doet hij daar verslag van met droefheid en smart voor de Heere.

8. In één woord, een getrouw leraar is iemand, die tracht in al zijn bedieningen met eenvoudigheid van het hart de eer van zijn Heere en Meester te beogen, zich geheel aan zijn dienst te wijden, en het welzijn van hun zielen aan Hem op te dragen en toe te vertrouwen; hij draagt zijn gemeente op zijn borst voor het aangezicht des Heeren, en heeft een innerlijke bezorgdheid voor hun geestelijk en eeuwig welvaren. Hij is iemand, die niet zichzelf predikt, maar Jezus Christus de Heere, en vastbesloten is niets te weten dan Jezus Christus, en Die gekruisigd. Hij is iemand, die ziet, dat hij een onnutte dienstknecht is, en dat zijn bekwaamheid alleen uit God is; want waarlijk, "wie is tot deze dingen bekwaam?"

II. Ons tweede punt was, *dat wij de redenen zullen geven, waarom de getrouwe dienaars van Christus behoren geëerd en geacht te worden door het volk daar zij onder arbeiden.*

1. Zij behoren geacht te worden omwille van Hem Wiens boodschap zij overbrengen. Zij zijn gezanten van Christus' wege. Zij ontvangen hun opdracht en hun gezag van Hem: (Joh. 20:21) "Gelijkerwijs Mij de Vader gezonden heeft, zend Ik ook ulieden." (Matth. 28:18, 20) "Mij is

gegeven alle macht in de hemel en op aarde. Gaat dan heen, onderwijst al de volkeren – en ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld." Gezanten ontvangen eer en achting overeenkomstig de rang van hun heren, die hen gezonden hebben; hoe groter de vorst is, hoe meer eer zijn boodschapper ontvangt. Evangeliedienaars zijn gezanten van de Koning der koningen, en de Heere der heren, aan Wie een Naam gegeven is, die boven allen is; u kunt de bode niet verachten, indien u de Meester eert, Die hem zendt. Christus zegt: (Matth. 10:40) "Die u ontvangt, ontvangt Mij."

2. Getrouwe dienaars van Christus behoren geacht te worden om huns werks wil, of omwille van de boodschap, die zij brengen. Het is een boodschap des vredes: (Rom. 10:15) "Hoe lieflijk zijn de voeten desgenen, die vrede verkondigen, desgenen, die het goede verkondigen!" Hoe wonderlijk is het, dat die God, tegen Wie wij gezondigd hebben, vrede op aarde en welbehagen in mensen laat verkondigen. De boodschap van een leraar is een huwelijksverdrag met de Zoon van de Koning; en wat is dat verbazingwekkend, dat onze Maker onze Man wordt, dat Hij tot zulke schuldige opstandelingen als wij zijn, wil zeggen: "Ik zal u mij ondertrouwen in eeuwigheid." Het is een boodschap waarin de vrijheid om zaken te doen en handel te drijven met de hemel wordt bekend gemaakt. Dat moet zeker een winstgevende handel zijn, die om niet de rijkste schatten aanbrengt, want hier zijn al de rijkdommen van de hemel te verkrijgen, en toch wordt geen geld vereist om ze te kopen: (Jes. 55:1) "O alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs, wijn en melk." Zodat getrouwe leraars geëerd moeten worden om Christus' wil, Die hen zendt, en om de boodschap, die zij van Hem brengen, die, zoals ik u breedvoerig in de vorige preek verklaard heb, een vredes-, huwelijks- en handelsverdrag is. Ik zal er daarom niet verder over uitweiden, maar voortgaan en enkele gevolgtrekkingen uit het gesprokene afleiden ter

Toepassing.

Ziet hieruit, dat de bediening van het Evangelie een goddelijke instelling is. Epafras wordt hier een dienaar van Christus genaamd, wat duidelijk zegt, dat hij zijn aanstelling van Hem had. Dat de bediening van het Evangelie een goddelijke instelling is, is duidelijk uit de uitdrukkelijke aanstelling van sommigen tot dat ambt door onze Heere Jezus: Hij stelde er twaalf, en daarna stelde de Heere nog andere zeventig, om in Zijn oogst te arbeiden. Zegt men, dat dit buitengewone ambtsdragers waren, het is toch dezelfde Heere, die sommigen heeft gegeven tot apostelen, profeten en evangelisten, die ook sommigen gegeven heeft tot herders en leraars, met een uitdrukkelijk bevel, het woord te betrouwen aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn ook anderen te leren.

2. Ziet hieruit, dat het ambt van de bediening voortdurend nuttig en nodig is. Wat Epafras was voor de Kollossensen, zullen andere leraars door Gods genade voor andere gemeenten zijn tot aan het einde van de tijd; hij was voor hen een getrouw dienaar, dat is, tot hun nut, hun ten goede. De ordinanties zijn voortdurend nodig in de kerk, en daarom moet er een bediening zijn om ze uit te delen, zoals duidelijk blijkt uit de belofte, dat Christus met Zijn dienaars zal zijn, in het onderwijzen en dopen, tot de voleinding der wereld. De einden waartoe de evangeliebediening is ingesteld zijn voortdurend nodig; de uitverkorenen moeten vergaderd, de monden van de tegensprekers gestopt, de heiligen gesticht en bevestigd worden, totdat zij allen komen tot de enigheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volkomen man, tot de mate van de grote van de volheid van Christus.

3. Ziet hieruit, dat een bedorven onrechtzinnige bediening een van de ergste plagen is; want dan wordt het volk uitgeroeid omdat het zonder kennis is. De apostel Petrus zegt, (2 Petrus 2:1) dat er "ook valse profeten onder het volk zijn geweest, gelijk ook onder u valse leraars zijn zullen, die verderfelijke ketterijen bedektelijk invoeren zullen, en dat velen hun verderfenissen zullen

navolgen." Dit wordt in deze tegenwoordige tijd droevig bewaarheid, en deze arme kerk in dit land, die nu opgepropt is met een lakse en verdorven bediening, die in de erfenis van God zijn ingedrongen; en helaas! de grote hoop van het volk is, als Issaschar, "nederliggende onder de pakken."

4. Ziet hieruit, dat de wegneming van het Evangelie een droevig oordeel is: "Wee u, " zegt de Heere, "als ik van u zal geweken zijn." Als er geen profetie is, wordt het volk ontbloot." Een honger naar het gehoor van Gods Woord, is onuitsprekelijk veel erger dan een honger naar brood: (Amos. 8:11) "Ziet de dagen komen, spreekt de Heere HEERE, dat Ik een honger in het land zal zenden; niet een honger naar brood, noch dorst naar water, maar om te horen de woorden des Heeren."

5. Indien de leraars getrouw zijn in de vervulling van hun ambt, zullen zij, die hun boodschap verachten, het zwaar te verantwoorden hebben, want die hen verwerpt, verwerpt Degene, Die hen gezonden heeft, en zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht geven?

Een verder woord van toepassing zal bestaan in een woord van vermaning, : eerst, aan de leraar die nu bevestigd is, en dan aan het volk over wie hij het toezicht heeft. Deze taak is mij opgedragen door uw ouden herder, die, omdat het tot een bevestigingspredikatie behoort, het zelf zou gedaan hebben, als zijn kracht het hem had toegelaten.

1^e Ik zal dan trachten eerst een woord te spreken tot de broeder, die nu bevestigd is.

U bent nu gesteld tot een dienaar van Christus, en het is uw plicht en de mijne, ons te beijveren getrouwe dienaars te zijn.

1. Wees getrouw aan uw Heere en Meester Wiens boodschap u overbrengt. Houd u nauw aan de last, die Hij u in Zijn Woord heeft gegeven, opdat u in staat mag zijn tot uw gemeente te zeggen, wat Paulus tot die van Korinthe zeide: "Want ik heb van de Heere ontvangen hetgeen ik ook u overgeven heb." U moet toch het woord uit Zijn mond horen, en hen van Zijnentwege waarschuwen.
2. Laten zij onder wie u werkt, zien, dat u de zaken van uw Meester behartigt, dat uw hart er zo op gezet is, dat niets u voldoening kan geven, als zij niet vriendelijk met uw Meester handelen, door hetgeen het Evangelie van Hem bericht te geloven, als de gave Gods tot zaligheid, tot aan het uiterste van de aarde.
3. Laat niets u verleiden of afschrikken van de getrouwe vervulling van hetgeen u is toevertrouwd; laat noch vrees noch gunst, noch fronsen noch vleitaal van mensen u verhinderen hun de raad Gods te verkondigen. Tracht enigermate te bereiken wat in 1 Thess. 2:4, 5 geschreven staat. "Gelijk wij van God beproefd zijn geweest, dat ons het Evangelie zou toebetrouwd worden, also spreken wij, niet als mensen behagende, maar God, Die onze harten beproeft. Want wij hebben nooit met pluimstrijkende woorden omgegaan, gelijk u weet, noch met enig bedeksel van gierigheid, God is getuige. Noch zoekende eer uit mensen, noch van u, noch van anderen."
4. Indien u een getrouw dienaar van Christus bent, moet u op veel tegenstand in uw werk rekenen; u moet u niet inbeelden, dat u altijd voor de wind zult zeilen; u zult met vele stormen te kampen hebben van de duivel, van boze mensen, en misschien wel van goede mensen. De duivel zal aan uw rechterhand staan om u te verontrusten, zowel in uw binnenkamer, als op de kansel; de ene tijd trachtende u met zelfverheffing te slaan, en op andere tijden, om u in de diepten van moedeloosheid te doen verzingen. Wat de boze mensen betreft, hoe getrouwer u bent, hoe meer hun toorn en woede u zullen treffen. Ja, ook de goeden kunnen soms onredelijke plannen hebben, die zij tot onverantwoordelijke hoogten willen doordrijven, welke u, als u ze tegenstaat, gelijk u in getrouwheid verplicht bent te doen, ook van hen overvloedige wrok zal doen ontmoeten. Zodat u, als u een

getrouwe dienaar bent, van alle kanten op tegenstand moet rekenen. (Matth. 10:16) "Ziet", zegt Christus, "zend u als schapen in het midden van de wolven."

5. Gedenkt, dat de getrouwe vervulling van uw bediening een zwaar werk is, zo zwaar, dat dikwijls de ouderdom ons reeds in de jeugd komt overvallen. De Joden schatten Christus op bijna vijftig jaar, toen Hij maar weinig boven de dertig was. De meeste andere beroepen vereisen alleen inspanning van de natuurlijke krachten, maar het werk van een dienaar verteert zijn levensgeesten, en doet hem, evenals een kaars, afnemen terwijl hij zijn licht doet schijnen. De leraars worden daarom bij krijgsknechten, en wachters vergeleken, die beiden aan zwaar werk en groot gevaar zijn blootgesteld.
6. Als u een getrouw dienaar van Christus wilt zijn, zie dan om alles wat u voor uw werk nodig hebt op naar de handen van uw heerlijk Hoofd, Die gaven genomen heeft voor de mensenkinderen. Wat de apostel tot Timotheüs zei, zeg ik tot u: (2 Tim. 2:1) "Gij dan, mijn zoon, word gesterkt in de genade, die in Christus Jezus is." Hoewel uw werk zwaar en moeilijk is, nochtans zendt Hij niemand in de krijg op zijn eigen kosten. Vertrouw in het gebruik van de ingestelde middelen, dat Zijn genade u genoeg zal zijn, en dat Zijn kracht in uw zwakheid zal volbracht worden. Klem u daarom vast aan de beloften van Zijn tegenwoordigheid, tot uw ondersteuning, en dat Hij u door alle moeilijkheden heen zal helpen: "Zie, Ik ben altijd met u. Vrees niet vanaf te trekken naar Egypte, want ik zal met u aftrekken, en ik zal u doen weer optrekken" (Gen. 46:3, 4).
7. Benevens de beloofde tegenwoordigheid en hulp van het heerlijk Hoofd, kan het u tot grote bemoediging zijn, dat u geroepen bent om deze bediening waar te nemen met een bejaarde en ervaren dienstknecht van Jezus Christus, die altijd gereed zal zijn u zijn beste raad te geven; en wees er zeker van, dat uw volkomen eensgezindheid, wederkerige liefde en gezamenlijk overleg er toe zullen bijdragen, om als ambtgenoten in dit deel van 's Heeren wijngaard uw handen te sterken.

Ik besluit wat ik u heb te zeggen met enkele raadgevingen te herhalen, die de apostel aan Timotheüs gaf. "Verwerp de ongoddelijke en oudwijfse fabelen, en oefen uzelf tot godzaligheid. Ik betuig, zegt de apostel, voor God, en de Heere Jezus Christus, en de uitverkoren engelen, dat u deze dingen onderhoudt, zonder vooroordeel, niets doende naar toegenegenheid. - Jaag naar gerechtigheid, godzaligheid, geloof, liefde, lijdzaamheid, zachtmoedigheid. Strijd de goede strijd van het geloof, grijp naar het eeuwige leven, tot hetwelk u ook geroepen bent. - Schaam u dan niet de getuigenis van onze Heeren. - Houd het voorbeeld van de gezonde woorden. - Lijd verdrukkingen als een goed krijgsknecht van Jezus Christus. - Benaarstig u om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het woord der waarheid recht snijdt. - Vlied de begeerlijkheden der jonkheid, en jaag naar rechtvaardigheid, geloof, liefde, vrede met degenen, die de Heere aanroepen uit een rein hart. - Zijt vriendelijk jegens allen, bekwaam om te leren, en die de kwaden kan verdragen; met zachtmoedigheid onderwijzende degenen die tegenstaan. - Predik het Woord; houd aan tijdig, ontijdig; wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer. - Wees wakker in alles, lijd verdrukkingen, maak, dat men van uw dienst ten volle verzekerd zij." En eindelijk: "Bedenk deze dingen, wees hierin bezig, opdat uw toenemen openbaar zij in allen. Volhard in deze; want dat doende zult u en uzelf behouden, en die u horen."

Deze en verscheidene andere onderrichtingen, die voor leraars noodzakelijk zijn, zowel om hun kudde te onderwijzen als te regeren, zijn te vinden in de zendbrieven aan Timotheüs en Titus, die u en ik, en ieder ander leraar gedurig nauwkeurig behoren te doorlezen, zullen wij getrouwe dienaars van Christus bevonden worden.

Ik zal nu, in de tweede plaats een woord spreken tot u, die tot deze gemeente behoort.

Geliefde vrienden, uw ogen zien heden uw leraars, en ik vertrouw, dat God, volgens zijn belofte u leraars naar uw hart heeft gegeven, die u zullen weiden met wetenschap en verstand. U bent

nu bevoorrecht er twee te hebben, terwijl er streken zijn waar er zelfs niet één is. Denkt er om, dat van hen, die veel gegeven is, veel geëist zal worden.

Een van uw herders gaat gebogen onder de zwakheden van de ouderdom, die nu reeds ongeveer vijftig jaren in de wijngaard des Heeren heeft gearbeid, waarvan ongeveer twintig jaren onder u. O past op, dat u zijn grauwe haren niet met droefenis naar het graf doet nederdalen, door de raad Gods tegen uzelf te verwerpen, en te weigeren de boodschap te ontvangen, die hij u uit Gods mond brengt. Indien hij enigen van u in Christus Jezus door het Evangelie heeft gesteld, (gelijk ik geloof, dat met niet weinigen het geval is geweest) dan zal hij "geen meerdere blijdschap hebben dan hierin, dat zijn kinderen in de waarheid wandelen", en dat hij met Paulus kan zeggen: (1 Thess. 2:19, 20) "Want welke is onze hoop, of blijdschap, of kroon van roem?" Zijt gij die ook niet voor onze Heere Jezus Christus in Zijn toekomst? Want gij zijt onze heerlijkheid en blijdschap.

Uw andere herder is nog jong van jaren en met betrekking tot hem wil ik u zeggen, wat Paulus met het oog op Timotheüs zeide: "Niemand verachte uw jonkheid." Gedenkt, dat David maar een jongeling was, toen hij Goliath de Filistijn tegemoet ging: doch omdat hij tegen hem uitging in de Naam des Heeren van de heirscharen, "de God van de slagorden Israëls, " kwam hij als overwinnaar uit de strijd. Jeremia werd tot profeet of tot leraar geroepen, toen hij nog jong was, zoals blijkt uit het eerste hoofdstuk van zijn profetie, en toch maakte de Heere die jonge profeet bekwaam voor de moeilijke taak, die hem werd opgedragen.

Ik zal u slechts enkele dingen zeggen in betrekking tot uw plicht tegenover uw beide leraars.

1. Moeten uw leraars getrouw zijn in het verkondigen van de zin des Heeren, dan behoort u bereid en gewillig te zijn om het te geloven en te beoefenen. Het is een droeve beschuldiging, die de Heere de hoorders van Ezechiël ten laste legt: (hoofdstuk 33:31) "Zij komen tot u gelijk het volk pleegt te komen, en zitten voor uw aangezicht als Mijn volk, en horen Uw woorden, maar zij doen ze niet, want zij maken liefkozingen met hun mond, meer hun hart wandelt hun gierigheid na." Indien u dor en onvruchtbaar blijft onder zulke genademiddelen, als u geniet, zal het voor honderden gemeenten verdraaglijker zijn dan voor u, in zoverre zij niet zo hoog bevoorrecht zijn.
2. Hoe getrouwer uw leraars zijn in betrekking tot de zonde en de plicht, hoe welkomer hun boodschap u behoort te zijn. Sommigen kunnen niet verdragen, dat men hen op hun zeer tast, of de zondigheid van hun praktijken helder en duidelijk voor hen openlegt; doch als het recht bij u ligt, dan zult u, hoe dichter uw leraars door het woord tot uw gewetens komen, hoe onderzoekender en beproevender zij prediken, des te meer hun personen en hun leer liefhebben. (Psalm 139:23, 24) "Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart; beproef mij, en ken mijn gedachten. En zie of bij, mij een schadelijke weg is, en leid mij op de eeuwige weg."
3. Bidt veel voor uw leraars, dat hun het woord gegeven wordt in de opening van hun mond met vrijmoedigheid, om de verborgenheid van het Evangelie bekend te maken. Hoe meer u voor hen bidt, hoe meer voordeel u onder de bediening kunt verwachten. Als u enigerlei geestelijke behoeften hebt, die vervuld, of ziel overstelpende twijfelingen, die opgelost moeten worden; als u onder de overmacht van enigerlei verzoeking verkeert, waarvan u bevrijd zou willen worden; in één woord, als u begerig bent naar de redelijke onvervalste melk van het Woord, opdat u door dezelve mag opwassen, dan zult u zeker werkzaam zijn in de gebed, opdat uw leraars bestuurd mogen worden een woord op de rechte tijd tot u te spreken, en dat de kracht Gods ermee mag gepaard gaan, tot overtuiging of bekering, naar uw nood vereist.

Indien u begeerte hebt, dat de getrouwheid van uw leraars u tot nut is, zorgt er dan voor, dat u hen in hun plaats houdt; verwacht niet van hen wat de Heere u alleen kan geven. Gedenkt, dat

de schat in aarden vaten is, "opdat de uitnemendheid van de kracht zij Godes, en niet uit ons." zoals u van de vorige spreker hebt gehoord. Hoewel u geen afgoderij met uw leraars mag plegen, nochtans bent u hen tegelijkertijd een meer bijzondere liefde verschuldigd dan iemand anders. U behoort alle getrouwe dienaars van Christus lief te hebben, doch meer in het bijzonder uw eigen herders, die in het Woord en de leer onder u arbeiden, zoals blijkt uit de tevoren aangehaalde woorden: (1 Thess. 5:12) "Erkent degenen, die onder u arbeiden, en uw voorstanders zijn in de Heere, en u vermanen: en acht hen zeer veel in liefde om huns werks wil." En, (Hebr. 13:17) "Zijt uw voorgangers gehoorzaam, en zijt hun onderdanig. Want zij waken voor uw zielen, als die rekenschap zullen geven, opdat zij dat doen mogen met vreugde en niet al zuchtende."

Ik sluit met die bede van de apostel: (2 Kor. 9:10) "Doch Die het zaad den zaaier verleent, Die verlene ook brood tot spijze, en vermenigvuldige uw gezaaisel, en vermeerdere de vruchten uwer gerechtigheid." Dat op die belofte gegrond is: (Jes. 55:10, 11) "Want gelijk de regen en de sneeuw van de hemel nederdaalt, en derwaarts niet wederkeert, maar doorvochtigt de aarde, en maakt, dat zij voortbrengt en uitspruit, en zaad geeft de zaaier en brood de eter; alzo zal Mijn Woord, dat uit Mijn mond uitgaat, ook zijn, het zal niet ledig tot Mij terugkeren, maar het zal doen hetgeen Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen waartoe Ik het zend. Amen.